

Uler-helst med alle norske politibas
er selv arbeidskledt. Jeg

skal fjernes masse, sier Nyberg.

Det er ikke bør og spade må ikke for
haper jeg.

TB 28.10.50 da.

et fakt med blandt arbeider-
sier han. — Jeg har ikke
t administrasjon. 10 minu-
fredag har jeg avsatt til
ebelde. Da får arbeiderne
og det må jo føres inn.
Jeg er regnskapspliktig,
kene er i orden til tross for
kontoretiden. Arbeids-
min og jeg regner oss som
dslag som jeg er økonomisk
g bas for.

r det an å få titte på om-
soverslaget Deres for disse

i, det får De ikke se på, sier
med et fult smil. Jeg regner

Utstilling for våkne husmødre

et nederikt til venstre viser
men kom kanskje drar til sig
gratia-interessen. Her finner
kammebroen — en samling
på kjøkkensredskaper, slik
de skal være, men som det
re finnes mye av rundt om i
landet. Ved siden av kommer
ting moderhøfting. Ting
de er vakkere og grøtere og
gjenkjennende. Det samme kan
alle de tingene som er på
utstillingen til høyre. Det nyter
at man ikke oppmerksomhet
lesere vil sikkert gres. Å få
vaker og ting som de lengre
ikke sier.

Beredskapslovene

102526

Au

Direktør

Lorentz Vogt

Da jeg underskrev protesten mot
ot.prop. nr. 78 ante jeg ikke, hvem
der kom til å underskrive eller
hvem der hadde forsattet den. Det
var og er mig likegyldig. Jeg under-
skrev fordi jeg var enig i innholdet.
Proposisjonen krenker på avgjø-
rende punkter Norges grunnlov og
de demokratiske idéer hvor på den
vesteuropeiske kultur bygger. Inter-
nering uten lov og dom betyr op-
rettelse av koncentrasjonsleirer, som
ikke er noen tysk, men en engelsk
opfinnelse. Herom utsaler Asche-
hougs konversationsleksikon: «Kon-
centrasjonsleirer er en betegnelse
som først kom i bruk hos engelsk-
mennene under Boerkrigen, da de
som et ledd i kampen mot gerillja-
tropene sperret motstandernes
kvinner og barn inne i de såkalte
koncentrasjonsleirer, hvor sundhets-
forholdene var uhyre slette og døde-
ligthsprosenten kom op i 40....». Hvordan norske koncentrasjonsleir-
re eventuelt vil komme til å arte sig
under en ophisset tilstand, vet
ingen.

Standrett i fredstid strider mot
enhver kultur.

Presscensur er en krenkelse av
grunnloven. Bare muligheten for en
sådan nedsetter avisenes slagkraft,
som mangengang kan være liten nok
på forhånd. Den som har fulgt Oslo-
pressens innholdsløshet siden fri-
gløringen er ikke i tvil herom.

Jeg visste, hvad jeg gjorde, da jeg
underskrev. Jeg hadde ikke alene
nøle studert ot.prop. nr. 78 — mot
hvilken det direkte protesteres —
men også prop. nr. 79 og 80 og
stortingsmeddelelse nr. 64 med bi-
lag. De utgjør et kompleks, selvom
de kan adskilles og vel også blir det.
Jeg hadde også studert og i pressen
kommentert det danske komité-
ukast fra 1949 og den kgl. danske
proplosjon fra 1950 (Justisminister
Steinckes forslag). Det første bygger
tildels på det første. Jeg kommenterte også det klate i en lengre kro-
nikke i Syllandsposten 3. juli 1950.
Min konklusjon var: Forlaget viser
at ministeren er en vanvittig og stærkt
faringende rådgiver og pågående oppgjør
enhu ikke har det direkte med å
kárne. Det må overbetydelig dy-
per for man i fremtiden resul-

tat som vil være tilfredsstillende.
Enkelte ting i forslaget er likestrem
farlige». Dette gjaldt det danske for-
slag, som dog gikk betydelig kortere
enn regjeringens forslag til prop. 79.
Noe som nærmer sig prop. 78 fore-
ligger hverken i Danmark eller andre
steder i Vest-Europa. På Høires
nettop avholdte landsmøte i Storbritannia blev der bestemt tatt av-
stand fra alle undtagelseslover, men
samtidig forlangt et sterkt forsvar.
Når forsvarsministeren samtidig
blev kaldt en quisling berodde dette
sikkert på en begrepsforvirring.
Noen Quisling er han sikkert ikke.
Men kanskje han er en Ljungberg.
Og en svak forsvarsminister er far-
ligere enn en enkelt forræder, fordi
hans undlatelsessynder kan få stør-
te konsekvenser.

Til fordel for undtagelseslover i
fredstid påberopes særlig erfari-
gene fra 1939 og 1940, samt videre
under okkupasjonen. La oss se
tingene klart: Da Quisling vendte
hjem fra Berlin i desember 1939
kunde der straks vært avgjort fengs-
lingskjennelse over ham med ester-
følgende dom — ikke under tre års
fengsel. Mens så ikke skjedde var
det ikke, fordi det juridiske grunn-
lag manglet, men man savnet oplysn-
ing om, hvad han hadde foretatt.
Jussen var i orden men esterret-
ningsvesenet kikket. Det siste blir
ikke bedre ved vedtagelse av nye
loyer. Det har vært antydet, at
hadde man hatt den påtenkle lov i
1940 ville den være bragt i anvendelse
i de første april dager, f. eks. 5.
Inntet tyder i den retning. Tvertimot.
Hadde regjering og storting funnet
situasjonen kritisk ville den mobillert.
Dette ville kunnet hindre ok-
cupasjonen. Arresteringen av en del
personer ville derimot vært uten
særlig interesse. Justisministeren
meddeler, at med en slik lov i hånden
kunde man ha arrestert Quis-
ling 10. eller 11. april. Det kunde
man også gjort uten en sådan. —
De faktiske forhold var klare nok.
Spørsmålet blev også nevnt under
Elverumsmøtet. Men situasjonen i
Oslo gjorde det umulig å gjennem-
ta saken. Byen hadde kapitulert
og var i lovlige former overlevert
tykener som var rykket inn med
norsk politi i spissen for å holde
de invaderende nygjerrige tilbake.
Under okkupasjonen viste en lov
overensstemmende med ot.prop. nr.
78 ikke ha den minste betydning.
Fortsættelse side 11.

norsk Okkupasjonshistorie
men i pengar.
Mitt tredje i
taler. Mitt
buk ikke i
det noen som

er, men ikke i
Tyskland, men
ha i solo, men
er det et

buk, men ikke
expresjer, men
trebo i nypar,
Mitt fjerde i el-
ment. Mitt femte
buk. Mitt hele
buk.

tu-en ikke i
elske, også i
gjettet, men
de er navn på

Syndikat
Løsnings

var krigen t
for del — vandre

get stor procent av tilhengere og hølt kvalifiserte fagarbeldere og teknikere, en annen stor gruppe utgjør åndsarbelederne, mens storparten er fjordbruksarbeldere, skogsfører og andre kroppsarbeldere. De kommer fra mange land, fra de

prøves, blir rørt ut i litt vann og deretter gnidd inn i et lite risp i huden. Hvis vedkommende er allergisk overfor stoffet, vil det i løpet av 10 minutter danne sig en rød vable omkring rispet, i motsatt fall ingen reaksjon. Man kan også fjerne det mistenkede stoffet fra den sykes omgivelser. Hvis vedkommende så blir kvitt astmaen, men igjen blir dårlig når stoffet kommer tilbake, kan man med temmelig stor sannsynlighet si at det mistenkede stoffet er årsaken.

Astma kan begynne i alle aldrer, men vises igjennom hyppigst innen 20—30 års alderen. Har man først hatt astma én gang, har man lett for å få det igjen. — Det er en viss arvelig disposisjon til stede, idet det tidligere i slekten ofte finnes noen som har vært allergiske, om kanskje ikke på samme vis.

Symptomene ved astma skyldes forsnevninger i de små luftørs-grenene i lungene, og det er dels en krampetilstand, dels en sterk slimutsondring som forårsaker for-snevringen.

Astmaanfallet kommer oftest om natten etter et par timers sovn. Den syke våkner med en følelse av ikke å få nok luft og har ofte inntrykk av å skulle kveles. Han setter seg opp i sengen eller går bort til vinduet for å få nok luft. Andedrettet er anstrengt og langsomt, særlig utåndingen, som er pipende og forlenget, mens innåndingen er noenlunde normal. — At det er utåndingen som er så besværlig, skyldes den ting at lungene under anfallet blir sterkt utvidet og derfor lite elastiske, og utåndingen føregår nettop ved hjelp av lungenes elastitet, men innåndingen skjer ved hjelp av muskelkraft. — Under anfaller er den syke blek, pulsen er noe hurtigere enn normalt, men temperaturen som regel normal. — Anfaller varer som oftest noen timer, og ender med hoste og opspyle av seigt slim. Efterpå føler den syke sig trett og vil sove. Han våkner så og si helt kjekk. — Av og til kan anfaller holde på i lengre tid, og man får den tilstand som kalles status asthmaticus. — Hos enkelte går det lang tid mellom hvert anfall, hos andre kan det være optil flere anfall på dagen.

Behandlingen av astma må deles i to hovedgrupper: Hindre og forebygge astma, og opheve det allerede opståtte anfall.

Forebyggelsen består i å unne og fjerne det stoffet som fremeller anfaller. Røyknikken kan føregå som

Beredskapslovene

Fortsettelse fra side 7

for de norske statsmakter, fordi der på okkupert område ikke fantes noen norsk myndighet til å håndheve den. Vi fikk alle lovens øvelsighetsretter, Koncentrasjonsleirer, standertter, presseensur. Men uten å ha fått i tyskernes hender eller i deres hjelperes.

Otp. prop. nr. 78 bør henlegges som støtende mot norsk grunnlov, såvel dens enkelte paragrafer som dens innhold. Et av dens farligste punkter er, at den kan settes i verk «delvis». Ved å la den få gyldighet stykkevis kan man nemlig uten at reaksjonen fort hver gang bli syndetlig sterk, liste den inn på folket. En regjering, som føler seg genert av kritikk, kan hviske stortingsmennene i øret at numå man få censurert et eller annet i øieblikket upopulært organ. Ved beslutning i hemmelig møte settes så vedkommende bestemmelser i kraft. Det behøver ikke bli kjent for mange. Selve omtalen av det hemmelige møte vil nemlig også være straffbar.

Et annet spørsmål er det, om der ved en grunnlovsændring burde gis regjeringen adgang til å proclaimere beleiringstilstand for en bestemt tid, selvom der ikke foretager krig. Fullmakten bør da tildeles regjeringen alene. Stortinget bør av hensyn til den etterfølgende kontroll og eventuell riksrett ikke gjøres «medskyldig». Stillet overfor et sådant apent ansvar er det å forstå, at regjeringen vil utvise den fornødne aktionshet. Dessuten vil situasjonen da være klar til alle sider.

Otp. prop. nr. 78 ligger utenfor all norsk lovgivning og utenfor all vest-europeisk tankegang.

Lorentz Vogt.

HØIRES
ARBEIDE